

[Grethe Philip]

slag om generelle besparelser på rammebevillingerne, som ville ramme Det kgl. Teater overordentlig hårdt. Man må altså være klar over, at samtidig med, at man i realiteten har foreslået meget store besparelser på Det kgl. Teaters drift, rejser man nu en forespørgselsdebat, som jeg må opfatte som positiv over for Det kgl. Teater. Jeg håber, det er denne sidste og seneste udvikling, der kommer til at stå for det konservative folkepartis holdning. I så fald er vi enige med partiet.

I det radikale venstre har vi nemlig gennem årene været fuldt ud klar over og også draget konsekvenserne af det, at teatret må tilføres bevillinger, og at man med de seneste besparelser har givet det et så skrabet budget, at man har ført det ud til den yderste grænse. Det trænger i allerhøjeste grad til nye bevillingsmæssige tilførsler, for at det skal overleve, og det gælder både bygninger og driften.

For bygningernes vedkommende gælder det jo, som vi alle ved her, at de er ganske og aldeles forældede. Det er dokumenteret ved en hel del undersøgelser og har været nævnt i flere betænkninger. Jeg skal ikke gøre meget ud af det her, blot sige, at Gamle Scene stadig er bevaringsværdig, men at den i allerhøjeste grad trænger til forbedringer, og at Nye Scene, eller Stærekassen, som vi kalder den, er overordentlig uhensigtsmæssig, dårlig kunstnerisk set og driftsmæssigt meget dyr.

Det er disse ting, som bl. a. har givet grundlag for, at der kom en ansøgning frem til finansudvalget om, at vi nu skulle udskrive en konkurrence med henblik på at få meget store ombygninger og nybygninger i gang, så vi kunne få et samlet, stort teaterkompleks.

Det er bl. a. det, vi skal prøve at tage stilling til i dag, eller i hvert fald forsøger det konservative folkeparti at få en stillingtagen frem, i det mindste i retning af, at man ikke lægger sig for fast på, at teatret skal være et samlet kompleks.

I virkeligheden er der tale om to forskellige problemstillinger. Der er dels spørgsmålet, om teatret fortsat skal være samlet i ét stort og i så fald udbygget kompleks, eller om man skal lade noget af det blive bygget et helt andet sted i København, vel i så fald snarest skuespilhuset. Det er den ene problematik. Den anden problematik er, hvis man

ønsker det samlet, om man så skal bygge ud – jeg tror, det var hr. Poul Schlüter, der sagde det kort – ad den ene eller den anden gade, som teatret støder op til.

Om det spørgsmål, som debatten her i dag særligt drejer sig om, nemlig om teatret skal forblive en samlet enhed vil jeg sige, at vi i det radikale venstre principielt tilslutter os kulturministeren, når han fremhæver de meget store fordele, der er både kunstnerisk, administrativt og økonomisk ved at bevare nationalscenen med dens forskellige kunstarter som en samlet enhed, også i geografisk henseende. Men vi vil dog gerne lade den lille åbning være der – og det forstår jeg egentlig vi er enige med kulturministeren i – at vi vel har dette som et mål, som vi forsøger at nå frem til via den konkurrence, som vi nu senere skal gå ind i, projektkonkurrencen, men hvis de resultater, der kommer ud af projektkonkurrencen, skulle blive af en sådan art, at vi siger: ja men dette kan åbenbart kun lade sig gøre med meget stor ødelæggelse af hele miljøet omkring Kongens Nytorv og Gammelholm, ja, så er der stadig en mulighed for, at vi opgiver den løsning og tænker os en anden.

Men som sagt, udgangspunktet for os er det samme som kulturministerens: vi stræber imod og ønsker en samlet geografisk løsning omkring det sted, hvor Gamle Scene i øjeblikket er placeret.

Så vil jeg også gerne sige, at det naturligvis for os – men det går jeg ud fra gælder samtlige partier her i tinget – er nødvendigt ved den løsning, man finder frem til, at tage videst muligt hensyn til miljøet omkring Kongens Nytorv, men også til beboelseskvarteret bagved, og derunder må vi naturligvis også tage hensyn til tilstødende kulturinstitutioner. Men samtidig synes jeg nu også nok, man må appellere til de tilstødende kulturinstitutioner om, at de ikke ud fra snævre egoistiske hensyn lægger sten i vejen for det, der må være så vigtigt i øjeblikket, nemlig at få en god løsning for vores nationalscene.

I øvrigt kan jeg på mange måder tilslutte mig det, andre har sagt, nemlig at denne debat falder på et tidligt tidspunkt. Jeg synes, det havde været ønskeligt, om vi havde hørt, navnlig hvad målsætningsudvalget er kommet frem til. Nu har jeg indtryk af, at der er en misforståelse med hensyn til det forventede tidspunkt for afslutningen af målsætnings-